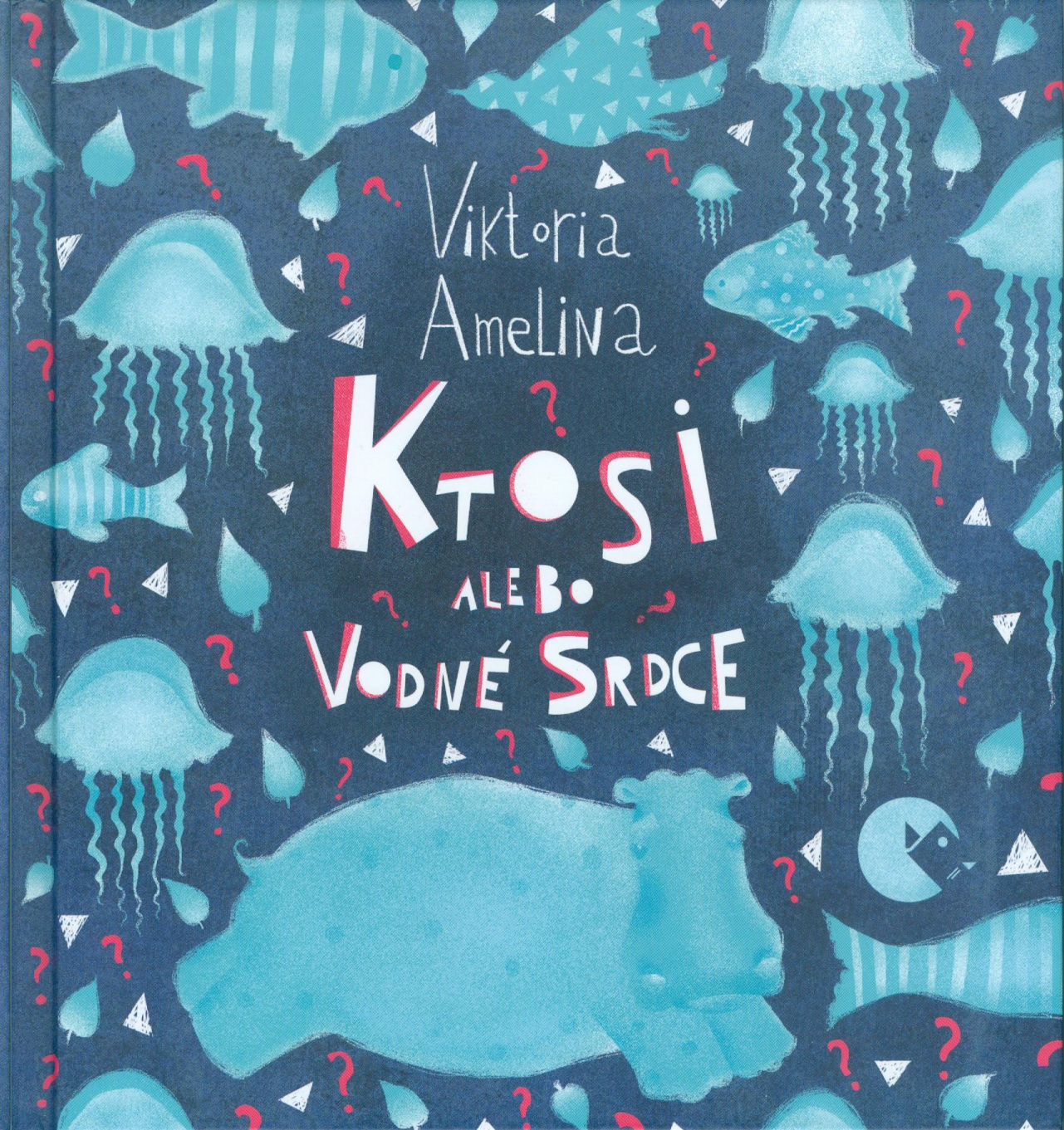

Ktosi alebo Vodné srdce

Viktoria Amelina

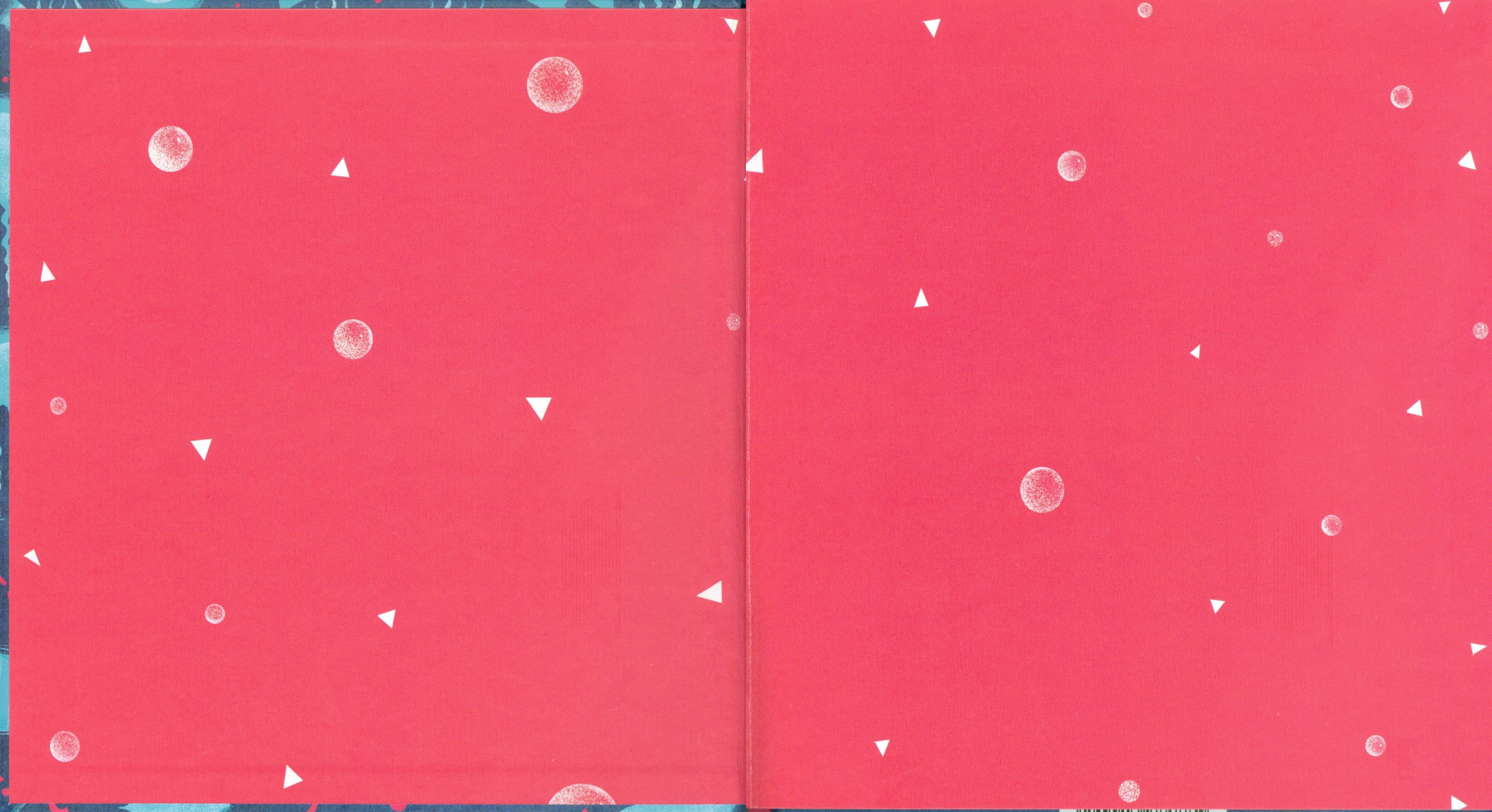

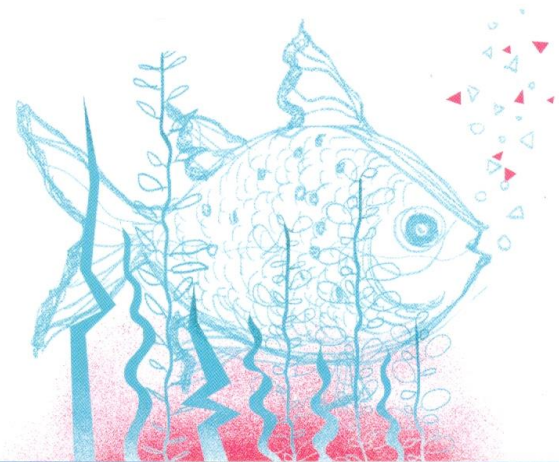
ISBN 978-80-89314-49-2

Viktoria
Amelina

Ktosi
ALEBO
VODNÉ SRDCE

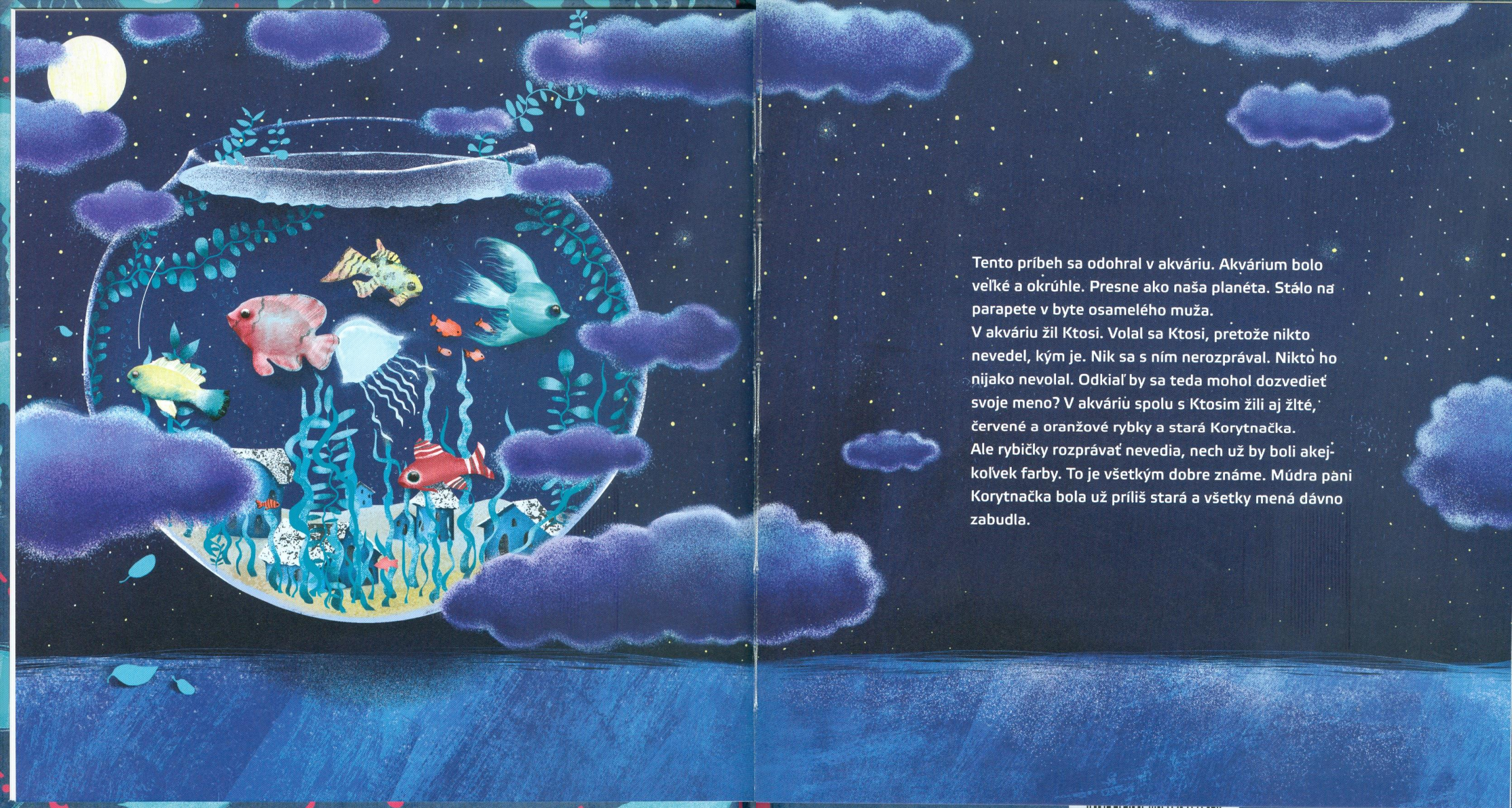
Viktoria
Amelina

KTOSI
ALEBO
VODNÉ SRDCE

Namaľovala
Maria Foia

SLNIEČKOVO

Tento príbeh sa odohral v akváriu. Akvárium bolo veľké a okrúhle. Presne ako naša planéta. Stálo na parapete v byte osamelého muža.

V akváriu žil Ktosi. Volal sa Ktosi, pretože nikto nevedel, kým je. Nik sa s ním nerozprával. Nikto ho nijako nevolal. Odkiaľ by sa teda mohol dozvedieť svoje meno? V akváriu spolu s Ktosim žili aj žlté, červené a oranžové rybky a stará Korytnačka.

Ale rybičky rozprávať nevedia, nech už by boli akejkoľvek farby. To je všetkým dobre známe. Múdra pani Korytnačka bola už príliš stará a všetky mená dávno zabudla.

Ktosi sa snažil rozpoznať svoju podobu v sklenenom odraze. Avšak videl len nejasné obrysy a to, čo sa nachádzalo za sklom: stromy a autá, hviezdy a kvety, mesiac na nebi a ľudí na ulici.

S Ktosim by sa mohli rozprávať aj ľudia. Povedali by mu, ako sa volá. Ale jediným človekom, ktorého Ktosi vôbec stretol, bol osamelý muž, ktorý žil v byte s akváriom na parapete. A tento muž neustále mlčal. Možno si myslel, že sa nemá s kým rozprávať.

Muž prichádzal vždy, keď sa za oknom rozprestrela tma. Dlhو sa mlčky pozeral na akvárium a na Ktosiho. Ktosi sa tiež pozeral na muža a uvažoval: bolo by fajn vedieť, kým som. Potom by som zrejme zistil, po čom túžim. Keby som vedel, po čom túžim, a k tomu aj tvrdo pracoval, moja túžba by sa určite vyplnila. Zatiaľ teda Ktosi túžil len po jednom – spoznať, kým je.

Muž mlčal a nikdy sa neusmieval. Ktosi ho aj preto pomenoval – len tak, sám pre seba – Dvojnožec Smutný. Ktosi miloval svojho Dvojnožca Smutného a bol mu veľmi vďačný za chutné jedlo a za to, že sa každý večer pozerá na akvárium a na Ktosiho, hoci nepreriekne ani slovo.

Keď Dvojnožec Smutný nakrmil obyvateľov akvária, brával do rúk knihu z obrovskej skrine, čítal si z nej a pri čítaní vždy zaspal. Oplatí sa vedieť čítať.

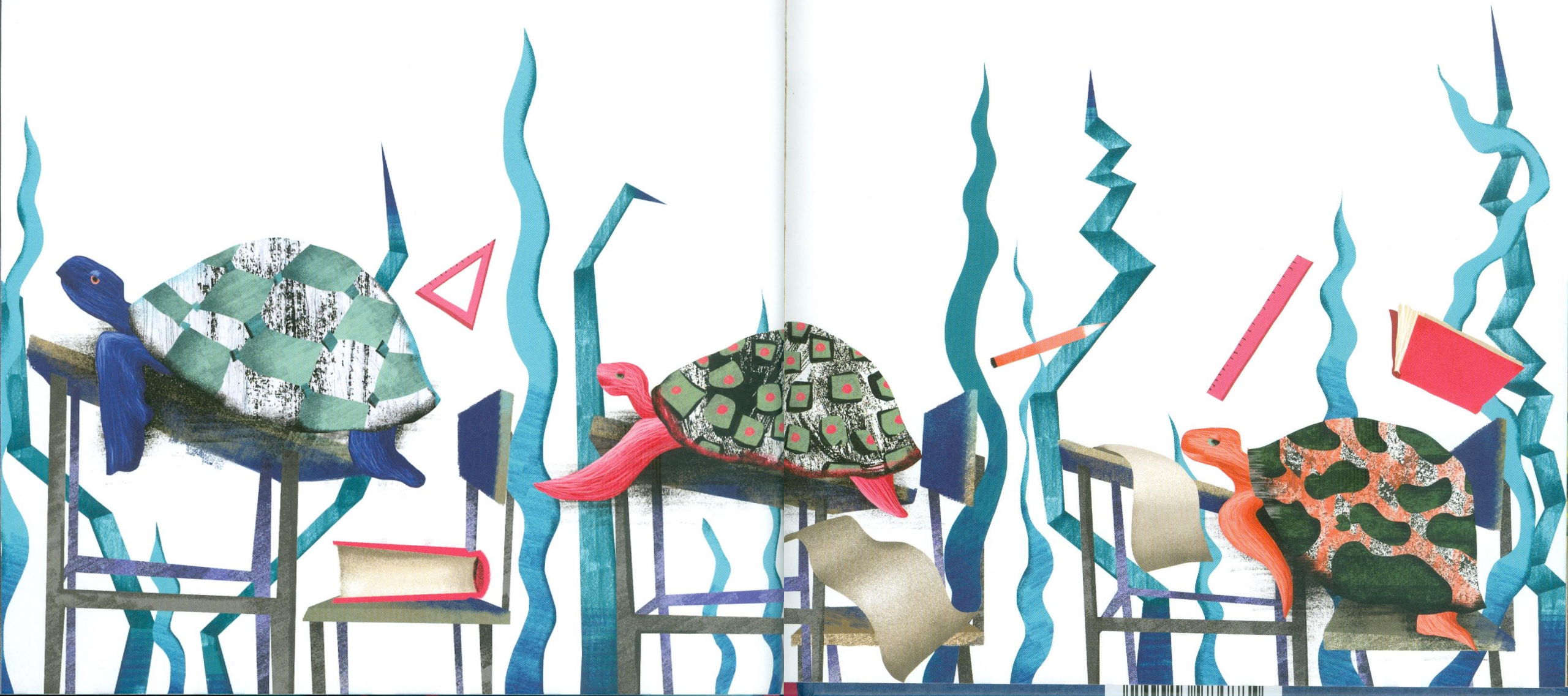

„Samozrejme! Knihy!“ osvietilo raz Ktosiho. Zvyčajne to tak chodí: keď nad niečím dlho premýšľate, dokonca nad niečím veľmi zložitým, z ničoho nič príde dobrý nápad. Takto prišlo Ktosimu na um, že sa naučí čítať. Pretože ak viete čítať, môžete nájsť v knihách odpovede na všetky otázky. Takže aj Ktosi teraz nájde v knihe odpoveď na svoju najdôležitejšiu otázku – aké je jeho meno.

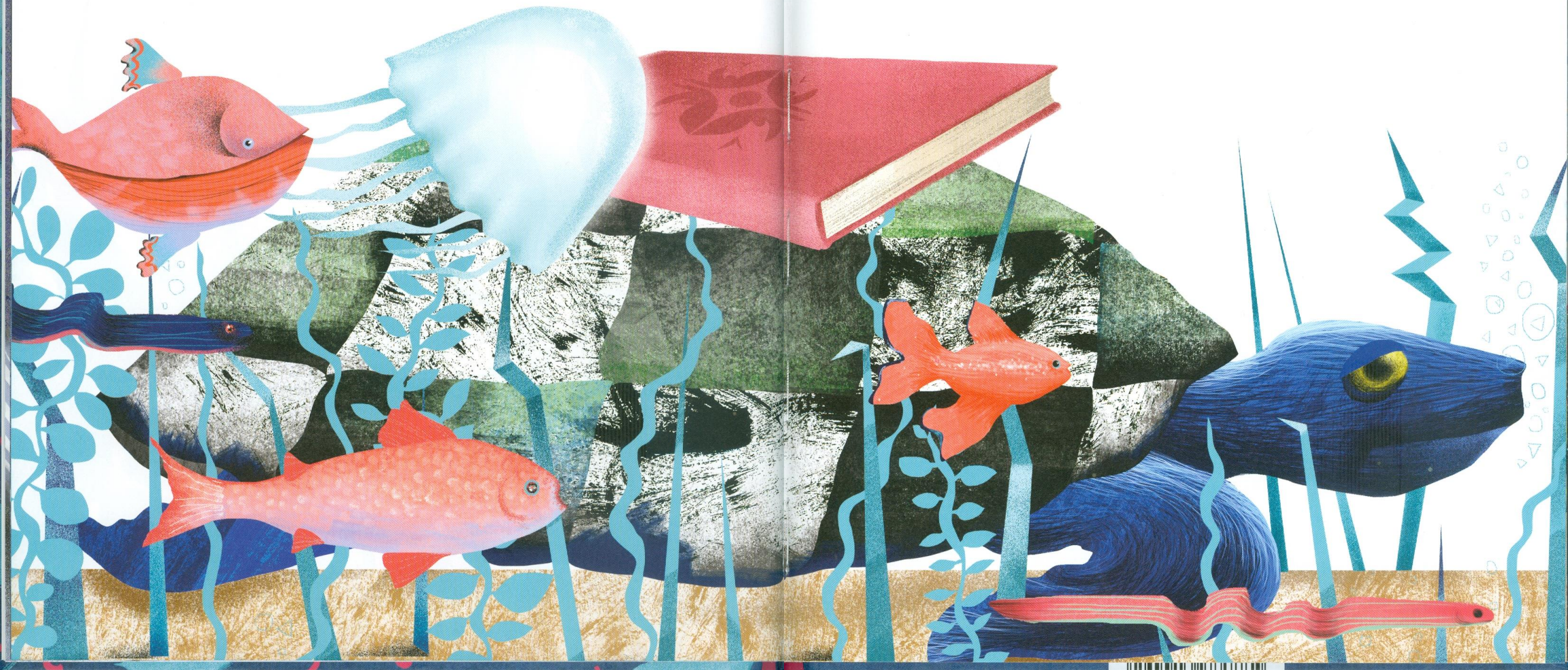
V detstve pani Korytnačka vedela čítať a túžila stať sa učiteľkou. Ale potom nastali krušné časy a cesta k učeniu sa pre korytnačky zatvorila. Teraz si stará pani Korytnačka už len trochu pamätá abecedu. Jednako súhlasila, že Ktosimu povie o písmenách všetko, čo vie.

Ešteže z akvária vidno mnoho písmen! Písmená žijú na obálkach a chrbtoch kníh, rozložených na skrini oproti akváriu. Ktosi sa dychtivo začal učiť čítať a čoskoro vedel prečítať názvy všetkých kníh.

Názvy kníh boli veľmi zaujímavé, ale pochopiť, kým je, zo samotných názvov nebolo možné. „Určite treba knihu prečítať od samého začiatku do konca,“ pomyslel si Ktosi. Veľká pani Korytnačka opäť súhlasila, že Ktosimu pomôže. Hoci už bola stará, každý deň začínala rozcvičkou, preto mala silné labky, ktorými dokázala vyliezť z akvária.

Keď nasledujúce ráno slniečko nazrelo do akvária, Ktosi a pani Korytnačka už boli pripravení. Len čo Dvojnožec Smutný odišiel do práce, pani Korytnačka pomaly vyliezla na poličku, aby odtiaľ opatrne zhodila potrebnú knihu. Volala sa O všetkých tvoroch na svete.

Pani Korytnačka opatrne obracala listy v knihe a veľmi dlho si prezerala stranu, na ktorej boli namalované korytnačky. Na iných stranách boli žiarivé motýle, zvieratká a vtáky, ktoré sa z okna len tak zazrieť nedajú. Boli tam ryby a riasy – presne také, ako v akváriu. „Možno som len obyčajná ryba ako ostatné,“ uvažoval Ktosi.

„Prečo si namýšlam, že som výnimočný? A čo ak som len riasa? Obyčajná riasa? Ale nie, veď nie som pripevnený ku dnu, teda nemôžem byť riasa!“

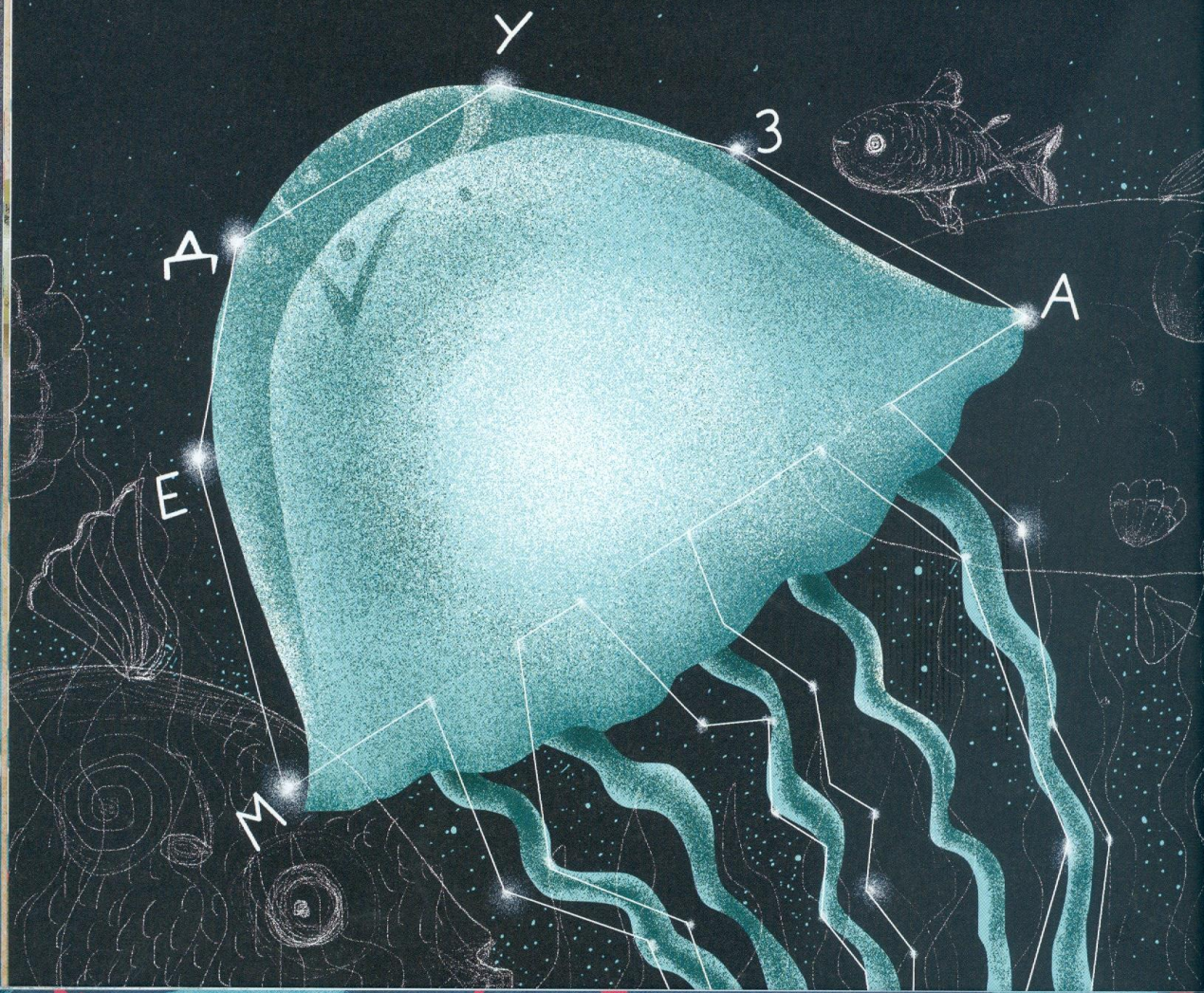
Na nasledujúcej stránke bol... krokodíl! „Och! Možno som krokodíl! Hrozný a zubatý! Nebezpečný pre rybky a korytnačky! Hrôza! Dúfam, že nezjem nikoho z priateľov! Ale nie,“ upokojil sa Ktosi, „nie som predsa zelený a vôbec nie som zlý!“

Ktosi bol celkom popletený. V jednej chvíli sa dokonca zľakol, že je... nosorožec. Obrovský nosorožec!

Ale povedzte, môže žiť nosorožec v akváriu? Nosorožec by sa sem v nijakom prípade nezmestil.

Potom zbadal v knihe nádhernú mušľu a potešil sa. Čo ak je mušľa? Ale mušľe nevedia plávať, len si tak pekne ležia na dne. A on plávať vie.

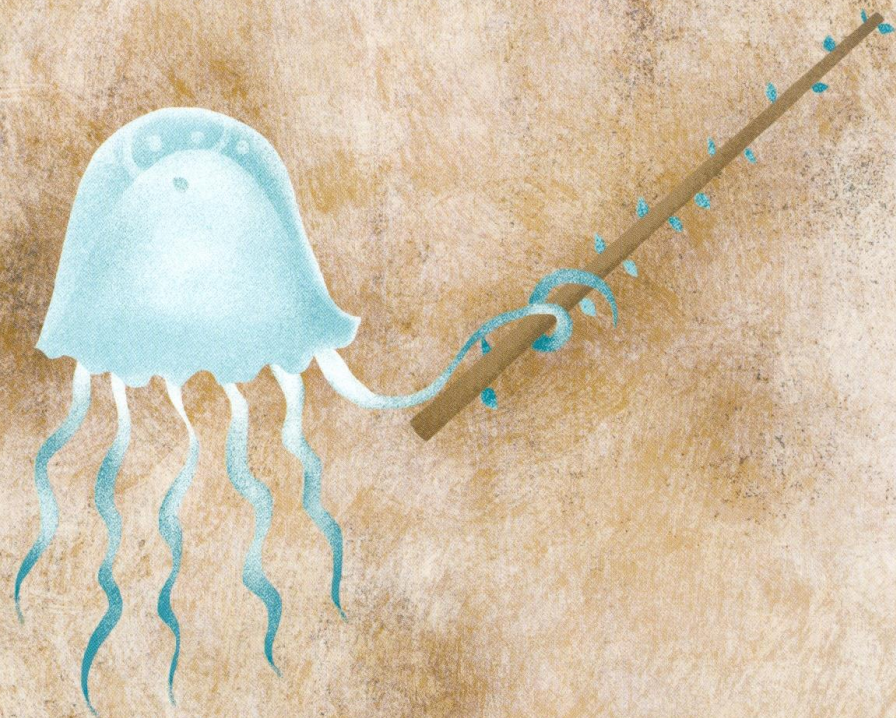
Keď pani Korytnačka obrátila ešte jednu stranu, prekvapene pozrela na Ktosiho, akoby chcela povedať: „Aha! Teraz ťa spoznávam!“

„Toto by som mohol byť ja,“ pomyslel si Ktosi. Pomaly slabikoval: „Me-dú-za a-le-bo Vod-né srd-ce.“ Na obrázku bolo čudné priezračné stvorenie, ktoré sa naozaj podobalo na modré srdce.

Od toho dňa učil Ktosi rybky čítať a písať.

Keď sa Dvojnožec Smutný vracal unavený domov, nechápal, čo sa deje. Rybky a pani Korytnačka sa čudne presúvali po akváriu, akoby čosi kreslili do piesku.

Jedného dňa sa ako zvyčajne vrátil Dvojnožec Smutný domov neskoro. Obyvatelia akvária ho už vyzerali a netrpezlivo vyčkávali. Na dne akvária, na piesku, bol trochu neohrabaný, ale čitateľný nápis: „Ďakujeme ti, Dvojnožec! Lúbime Ťa!“

D A K U

D V O U

L Ů B I M Ě

J E M Ě

N O Ž Ě C

T A

V ten deň sa pozeral Dvojnožec Smutný do akvária dlhšie než zvyčajne. A potom začal rozprávať. Pomenoval ryby rybami, korytnačky korytnačkami, medúzu Vodným srdcom a sebe dal meno Ivan. A prvýkrát sa usmial.

Od toho dňa sa usmieva často. Usmieva sa aj vtedy, keď prichádza domov unavený. Keď už do akvária na parapete pozerajú hviezdy. Rybky svojimi plutvami a chvostíkmi píšú listy, ďakujú mu a niekedy si objedajú dobroty na večeru. A muž zase rybičkám číta knihy o ďalekých krajinách a nekonečnom mori. Rybky sa už naučili aj rozprávať. Poznajú písmená a spolu s pani učiteľkou Korytnačkou učia čítať aj svoje deti. Aj tento krátky príbeh napísali do piesku svojimi farebnými chvostíkmi.

KONIEC

Victoria Amelina
Ktosi alebo Vodné srdce

Хтось, або Водяне Серце

Text © Victoria Amelina, 2016

Illustrations © Maria Foia, 2016

Translation © Valéria Juričková

Jazyková redaktorka Markéta Andričíková

Originally published in 2016 under the title “Хтось, або Водяне Серце” by Vydavnystvo

Staroho Leva (The Old Lion Publishing House), Lviv, Ukraine

Slovak Translation Copyright © 2020 by Slniečkovo

Slovak edition is published by arrangement with The Old Lion Publishing House

Layout © Erik Jakub Groch

Tlač TBB, a.s., Banská Bystrica

Vydalo v roku 2020 Slniečkovo, o.z., Prešov

Vydanie prvé

Publikáciu z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia

u. fond
na podporu
umenia

ISBN 978-80-89314-49-2

